

Zaměřeno na Království

Roč. 27 č. 2

Anthony Buzzard, editor

Listopad, 2024

Zlaté tele

Bob Shutes, Wisconsin

Zhýralost, zkaženost a chamtivost

Někteří z nás si všimli, že mezi tím, co učil Ježíš, a tím, co vidíme na kazatelkách a v církvích, je znepokojivý rozdíl. Neustálý proud morálních selhání a církevních skandálů ve zprávách v nás vyvolává rozpak. Začneme tím, že katolická církev šokovala svět svými pedofilními kněžími, utajováním a bankovními skandály. Další ostudou protestantského světa jsou milionářští televizní evangelisté se svými soukromými tryskáči, obscénně drahými sídly a proslulými sexuálními skandály. Zhýralost, zkaženost a chamtivost, které tyto věci odhalují, jsou ošklivou skvrnou na Kristově těle a činí křesťanství nevěřícím pro smích. Něco je zoufale špatně! Jak se to sakra mohlo stát? Je zřejmé, že na určité úrovni došlo k selhání víry.

Věci se naprosto vymkly kontrole

Možná nám Starý zákon může poskytnout určitý náhled. Pomoci by mohl příklad z Exodu 32. Vypráví se v něm, jak Mojžíš vedl Izrael do zaslíbené země, když ho Bůh povolal na horu Sinaj, aby přijal Zákon. Jaký to musel být zážitek! Mojžíš byl na hoře s Bohem 40 dní, a když sestoupil dolů, zjistil, že se mu věci zcela vymkly z rukou. Áron vyrobil zlaté tele, které Izrael uctíval, a Boží lid se bavil jako banda pohanů. Divoce tančili, pili a chovali se nemravně. Nebylo to přesně to, co byste od Božího vyvoleného lidu očekávali! Jinými slovy, zní to hodně podobně jako dnes.

Izrael selhal v pochopení

Áron vlastníma rukama vytvořil zlaté tele a tuto pohanskou modlu předložil lidu, jako by to byl pravý Boží obraz. Izraelci své nové zlaté tele s radostí přijali, a když se mu klaněli, s jejich chováním to šlo opravdu z kopce! Na druhou stranu Bůh nebyl z této situace vůbec nadšený. Izraelci nepochopili, že Áronovo zlaté tele ve skutečnosti Boha nezobrazuje, a jejich nepochopení je přišlo draho. Kvůli jejich modloslužbě přišlo o život mnoho lidí. Rozsudek nebyl tím, co očekávali, a rozhodně to nebylo to, co pro ně chtěl Bůh.

Další člověkem vytvořený předmět uctívání

V dnešní době neuctíváme nic tak zřejmého jako zlaté tele, ale máme mezi sebou jiný předmět uctívání vytvořený člověkem. Izraelská představa o Bohu byla zrcelena zlatým teletem a osud mnoha lidí tím utrpěl. Křesťanská vize Boha je zrcelena teologickou iluzí vytvořenou člověkem, kterou nazýváme Trojice. Je možné, že osud mnoha lidí bude opět trpět v důsledku falešné vize? Je možné, že selhání vůdců způsobí, že vyvolený Boží lid přijde o své dědictví?

Bez vidění lidé hynou

Prísloví 29:18 říká: „Bez vidění lidé hynou.“ Některé překlady to překládají takto: „Tam, kde není vidění, jsou lidé bez zábran“ nebo „lidé se zbavují zábran“ nebo „lidé divoce řádí“ nebo „lidé se vymykají kontrole“. Není divu, že Bůh nařiká: „Můj lid je zničen z nedostatku poznání“ (Ozeáš 4:6). Tušíme, že jasná vize Boha může být protilátkou na mnohé z toho, co dnes církev trápí.

Biblická představa Boha a Krista

Naším posláním ve Wonderful Theology je sdílet jasnou a biblickou vizi Boha. Je to Bůh Izraele a my ho nazýváme naším Otcem (jeho jméno je JHVH). Jeho jednorozený lidský Syn je náš Spasitel Ježíš Kristus. Toto je pravdivá a biblická vize Boha a Krista, která skutečně přináší světlo a porozumění. Mnozí jsou přesvědčeni, že tato vize Boha vede také ke spravedlnosti. Tvrdíme, že Trojice je filozofické zlaté tele, které zrceluje naši představu o Bohu a zatemňuje porozumění. Nemůže z ní vzejít nic dobrého.

Tento článek naleznete na wonderfultheology.com „Tato webová stránka obsahuje starobylé biblické myšlenky a učení, které vám budou znít v uších po mnoho let. Jakmile je jednou uslyšíte, už nikdy se vám nepodaří tento zvonek vypnout“!

Navštivte také doprovodnou webovou stránku theologyallstars.com

Z jámy do vězení a do paláce

Josef, od pastýře k nadřízenému

Barbara Buzzard

Studium knihy Genesis bylo pro nás všechny neuvěřitelně bohatou zkušeností. Netušila jsem, na jaké intriky a záludnosti jsme narazili (což názorně ukazuje, že nevíte, co nevíte). V rámci našeho nedělního studia v církvi/Bibli jsme procházeli kapitolu po kapitole knihou Genesis (připojte se k našemu živému přenosu na focusonthe kingdom.org). Nyní je nám líto, že jsme se dostali na konec Genesis – což znamená, že jsme byli velmi obdarováni. Dostali jsme se od Stvoření světa k Babelu a od Abraháma k Josefovi.

Když jsme se dostali do 27. kapitoly a dále, narazili jsme na intriky, zradu, lhaní a kriminální činnost. Viděli jsme však také nápravu, odpuštění, lásku a pozhnání. Překvapilo nás to, zamotalo nám to hlavu a bylo to pro nás výzvou. Jako detektivové jsme v ní hledali podrobnosti a porozumění. Životy tří patriarchů naší víry byly otevřené ke studiu. Jejich hříchy, slabosti a nedostatky nebyly zakryty. Například Abraham jednal v netrpělivosti, očekává Boží příslib syna, a kvůli tomu zplodil syna, který byl neustálou připomínkou Abrahamovy nevíry a přinášel i zlomené srdce. Přesto se Abraham dříve choval naprosto poslušně a s neochvějnou vírou. Abraham je otcem věrných, otcem lidu smlouvy. Jeho Bůh je Bohem smlouvy, jejíž význam je monumentální. (Josef byl prodán lidem mimo smlouvu a byl prodán za tehdejší cenu otroka). Někdy nás překvapuje, že evangelium bylo zvěstováno Abrahamovi, ale podle listu Galat'ánům 3:8 to bylo součástí dalekosáhlého Božího plánu.

Bůh vyvedl Josefa z neznáma, když ho vyzkoušel v roli otroka v Potifarově vězení a shledal, že je důvěryhodný; Josef se dále osvědčil, když utekl před Potifarovou ženou a snášel nepřiměřené a nespravedlivé vězení a jeho bičující tresty. Jako každému z nás, kdo si zoufá nad nadějí a budoucností, muselo se Josefovi zdát, že je opět na dně. A přesto „Josefovy výjimečné schopnosti a poctivost, korunované Božím dotekem, byly na všech úrovních stálé; jako vězeň i jako správce byl prostě stejným člověkem.“¹ Vskutku velká

chvála! Josef byl věrný v mále, ale v mnohém se připravoval na autoritu, jak je uvedeno v Lukášovi 16:10. To je vodítko k Josefově povaze: „Bylo zvykem jeho mysli“ ve všem hledat Boha², ve všem mu přisuzovat zásluhy a ve všem ho uznávat. To vyjadřuje „tiché Boží řízení a tiché vítězství muže víry“.

Josefovo jasné myšlení se projevuje v jeho vysvětlení bratrům: „Ano, to Bůh mě sem poslal, ne vy! A učinil mě rádcem faraona – správcem celého jeho domu a vládcem nad celým Egyptem“ (Gn 45:8). Tento velkorysý princip a schopnost Boha vyvést ze zla dobro je zdůrazněn v nové smlouvě. „A my víme, že Bůh působí, aby všechno napomáhalo k dobru těch, kdo milují Boha“ (Řím 8:28). Josef neprojevil ani náznak pomsty nebo odplaty za vražedné úmysly svých bratrů, a to do té míry, že když Jákob zemřel, mysleli si, že jim to jistě vrátí. Ne tak - Josef uplatňoval zákon lásky, když k nim byl laskavý a odpouštěl jim. Lze si jen představit rozhovor jedenácti bratrů s jejich otcem, když mu prozradili, že Josef žije. Vyznali se mu někdy ze své špatnosti? Měl Josef svým bratrům říci o svém snu, že se mu mají poklonit? Byl mladý a možná neprojevil nejlepší úsudek? Odcizil se své rodině?

„Proč Bůh přesídlil Izraelity do Egypta: Není těžké pochopit Boží moudrost, s jakou Jákobovu rodinu přestěhoval do Egypta. V Egyptě budou Izraelité muset zůstat odděleným, samostatným národem, neboť Jákob a jeho synové byli pastýři, což bylo pro Egyptany ohavné povolání, a tudíž přirozená překážka pro sňatky. Po čtyři sta let se budou Izraelité v těchto ideálních podmínkách množit.“³

Josefův charakter je dále vyzdvížen v Kidner's Commentary on Genesis, který odhaluje a zdůrazňuje „prudký morální úpadek ve vyvolené rodině, který na chvíli zastavila pouze Josefova výjimečná zbožnost.“⁴ Je to fascinující pohled na svět kolem něj a ještě více podtrhuje Josefovu jedinečnou a poctivou povahu. Podle 2. Petrova 1:5b-6: „Vaše víra bude plodit mravně dokonalý život. Život v mravní dokonalosti vede k lepšímu poznání Boha. Lepší poznání Boha vede k sebeovládání. Sebeovládání vede k trpělivé vytrvalosti a trpělivá vytrvalost vede ke zbožnosti.“ A s ohledem na tyto vlastnosti vidíme, že Josef byl před-

¹ Derek Kidner, *Genesis*, Tyndale Old Testament Commentaries, s. 192.

² Gen. 39:9; 41:16, 51, 52; 45:8.

³ Poznámka ke Gen. 45, *New Living Bible*.

⁴ Kidner, s. 187.

obrazem Ježíše.

Nenechám tě odejít, dokud mi nepožehnáš.

A nyní portrét Josefova otce Jákoba. Překvapilo mě, že jsem narazila na výraz „vytrhnout z tebe Jákoba“. Týká se to zážitku, který Jákob zažil s andělem, který s ním bojoval. Nabízí se myšlenka, že když se anděl Jákoba zeptal, jak se jmenuje, byla to narážka na Jákobovo jméno, tj. znamenalo to podvodník, a že Bůh Jákoba nutil, aby se postavil pravdě o sobě samém. Tento zdroj⁵ naznačuje, že Jákob před Bohem dvacet let utíkal, ale v tomto zápase s andělem se musel postavit Bohu a pravdě o sobě samém. Kidner také ukazuje na Jákobův raný podvod a na jednání s Lábanem: „Podvodník Jákob byl oklamán.“⁶ Naznačuje se, že v počátečních fázích tohoto zápasu Jákob bojoval defenzivně, ale nakonec bojoval agresivně – o požehnání. Bůh Jákoba pronásledoval, aby mu mohl požehnat. „A to je na celém dobrodružství jedna z nejpozoruhodnějších věcí. To, čemu se Jákob zpočátku snažil uniknout, nyní objímá; to, co se snažil odhodit, nyní svírá. Takto Bůh proměňuje Jákoba v Izraele.“⁷ Změna jména naznačuje změnu postavení a také průchod požehnání, podobně jako tomu bylo u Abrama a Sarai, kteří se stali Abrahamem a Sárrou.

„Jákob je od nynějška jiný člověk. Člověk, který se mohl podílet na kruté lsti, jež byla sehrána na jeho otce a bratra, a který bojoval proti Lábanově zradě vlastními lstivými plány, brzy odsoudí pomstychtivý čin Simeona a Leviho... tím, že se odvolá na vyšší pojetí morálky.“⁸ Změna jména z Jákoba na Izraele jako by naznačovala proměnu člověka kdysi prohnatého v člověka upřímného a čestného před Bohem.

Během našeho průzkumu v Genesis jsme objevili mnoho překvapení. Lot byl svědkem zázračné ochrany dvou mužů⁹ poslaných od Abraháma, kterým hrozilo obtěžování, a přesto Sodomu opustil jen nerad. Lot byl svědkem zázračné ochrany, neboť Bůh oslepil zlé vetřelce, aby zmařil jejich d'ábelské plány. „V reakci na Abrahamovu přímluvu Bůh ušetřil Lotovu rodinu během zkázy Sodomy, ačkoli jejich neochotný odchod odráží jejich vlažný duchovní stav.“¹⁰ Přizná-

vám, že nechápu Lotovu touhu zůstat mezi těmito zlými lidmi, a přesto se pokořuji před Písmem, které říká, že Lot byl spravedlivý (2 Pt 2:7). Nebudu se hádat se svým Stvořitelem, nebudu zpochybňovat jeho genialitu a jeho činy, jeho plán a jeho záměry (Iz 45:9-12).

Josefův skutečný příběh se zdá být „článkem v božsky určeném běhu lidských dějin“.¹¹ Bůh byl Izraeli navždy věrný, a to jak člověku, tak národu: „Dávej pozor, Izraeli, neboť jsi můj služebník. Já, Jahve, jsem tě stvořil a nezapomenu ti pomáhat“ (Iz 44:21). To nás ujišťuje, že ať je situace jakkoli zlá, vždycky zůstane ostatek. Bůh nikdy nezruší smlouvu se svým lidem. Muži dříve známému jako Jákob Bůh slibuje požehnání, bezpečí a svobodu od strachu. Jákobovou součástí dohody bylo poslouchat (*šema*) a dodržovat podmínky smlouvy (stejně jako my). Genesis je drama plné emocí a těžce získaných lekcí. Znovu a znovu šlo o Boží svrchovanost, což je důležitá pravda zásadní pro pochopení a uctívání Boha jako Jeho lid.

Tady to všechno začalo - u Boha a patriarchů Abraháma, Izáka a Jákoba, kteří nebyli bezhříšní, ale byli učenliví a horliví ve své víře. Kéž by to platilo i pro nás!

Paralely mezi Josefem a Ježíšem

1. Stejně jako Josef má i Ježíš nepřátele, kteří nechtějí, aby jim vládl (Gn 37:8; Luk 19:14, 27).
2. Josef se stal druhým nejvyšším velitelem faraóna a Ježíš je druhým nejvyšším velitelem Boha, jeho „pravou rukou“ (Gn 41:40-44; Ž 110:1).
3. Stejně jako Josef je i Ježíš nazýván „můj pán“, *adoni*. Bůh učinil Josefa pánem a Bůh učinil pánem Ježíše (Ž 110:1; Gn 45:9; Sk 2:36).
4. Po utrpení jsou Josef i Ježíš povýšeni na vysoké posty a lidé se jim budou klanět (Gn 42:6; Fil 2:9-11; viz Zj 3:9).
5. Stejně jako v případě Josefa, i Ježíšovo utrpení působí jeho bratrům a sestřím dobro (Gn 45:5, 8; Heb 2:10-13).

⁵ Ronald Dunn, *When Heaven is Silent*.

⁶ Kidner, s. 160.

⁷ Dunn, s. 35.

⁸ E.A. Speiser, *Genesis, The Anchor Bible*, s. 257.

⁹ Ti dva muži byli ve skutečnosti andělé (Gn 19:1).

¹⁰ NLT poznámka ke Gen. 19.

¹¹ Speiser, s. 292.

Slib jeho příchodu

Brian Wright, Kentucky

V poslední době mám na mysli: Kde je slib jeho příchodu?

Myslím, že je to dobrá a správná otázka. (V průběhu let mi mnoho lidí řeklo, že je to špatná otázka a že by se neměla pokládat.)

Problém není v otázce, ale spíše v některých odpovědích - způsobených ztrátou trpělivosti s Bohem (který je sám trpělivý a milosrdný) -, které vedou k nevíře: buď k opuštění příslibu budoucího příchodu Království na zemi a jeho nahrazení odchodem do nebe, nebo k přijetí a prosazování myšlenky, že Království již bylo na zemi zřízeno: Amilenialismus.

Špatná odpověď, ať už má jakoukoli podobu, je zničit pro apokalyptickou víru a kázání Ježíše, apoštolů a původního křesťanství.

Správnou odpovědí je věřit Bohu, mít s ním trpělivost (stejně jako on s námi) a s důvěrou očekávat, že udělá přesně to, co řekl, že udělá, bez ohledu na to, kolik času uplyne, než to uskuteční.

Netrpělivost – nevíra, bezbožnost

Trpělivost – víra, zbožnost

Kde je tedy příslib jeho příchodu? V současné době je uložen u Boha. Je jisté, že k němu ještě dojde v jeho správný čas.

Amilenialismus – zrozený z netrpělivosti a nevíry

Premýšlím o některých lidech, které známe a kteří do toho spadlí. Trápí to mého ducha.

Čím víc na to myslím, tím víc mě to znepokojuje. „Dobrá zpráva“ amilenialismu není evangelium. Je to „falešná zpráva“ - a „falešná zpráva“ není Mesiášovo řemeslo. Tohle je vážná věc

Ježíš, učitel morálky

Carlos Xavier

Mnoho lidí – křesťanů i nekřesťanů - považuje Ježíše za velkého učitele morálky, který nám přišel ukázat, jak vytvořit dobrou a spravedlivou společnost, aby se tento svět v budoucnu zlepšil. Pro Ježíše však tento zlý svět/společnost neměl mít příliš velkou budoucnost.

Místo toho Ježíšovo poselství znělo, že Boží království přichází a lidé se na něj musí připravit tím, že budou činit pokání a změni způsob svého myšlení a života. V důsledku toho je nakonec jádrem veškerého jeho učení, včetně etiky a morálky, příprava na toto Království a soud.

1. Korintským 4:5: „Nevynášejte tedy soudy před stanoveným časem - dokud nepřijde Pán. On vynese na světlo věci skryté ve tmě a odhalí pohnutky srdcí. V té době každý člověk obdrží od Boha svou chválu.“

1. Petrův 1:7: „Cílem je, aby vám vaše víra přinesla chválu, slávu a čest při zjevení [příchodu] Ježíše Mesiáše.“

Skutky 17:31: „Bůh stanovil den, kdy bude spravedlivě soudit svět skrze muže, kterého určil, a všem to dokázal tím, že ho vzkřísil z mrtvých.“

2. Petrův 3:11: „Jakými lidmi byste měli být ve svatém a zbožném životě, když očekáváte a urychlujete příchod Božího dne?“

Ježíšova etika a morálka mají připravit na příchod Království; nemají zlepšit společnost a proměnit ji v toto Království.

Poselství o Království jako jediný nástroj k vytvoření nesmrtelnosti

Anthony Buzzard

Podle 2 Tim 1:13 je Pavlovo hlásání **vzorem** slov/vyučování, které dává zdraví (srov. Řím 6:17: „**vzor** vyučování“). Řecké slovo *tupos* (vzor, tvar nebo forma) popisuje „osnovu“ Ježíšova a Pavlova učení.

V NZ existuje pevná forma učení a vše se odvíjí od Ježíšova učení o Božím království. Ježíš toto „paradigma“ či „**vzor**“ předkládá v Matoušovi 13:11-23. V podobenství o rozsévači (ve skutečnosti jde o podobenství o postupu evangelia o Království) je semeno nazýváno „poselstvím o Království“:

„Vám je dáno poznání tajemství **Božího království**... Když někdo uslyší poselství o Království a nepochopí je, přijde Zlý a vytrhne to, co bylo zaseto v jeho mysli ... Pokud jde o semena zasetá do dobré půdy, ta uslyší poselství [o Království], pochopí je a přinesou dobrou úrodu“ (Mt 13:11-23).

Lukášova zpráva o Ježíšově učení činí přijetí tohoto poselství naprosto nezbytným pro spásu. Království je předmětem víry a je prostředkem spásy:

„Semeno je Boží poselství [poselství o Království, Mt 13:19]. Ti u cesty jsou lidé, kteří slyší, ale pak přijde Dábel a odnese to slovo z jejich srdcí, aby mu neuvěřili a nebyli spaseni“ (Lk 8:11-12).

Ti, kdo přijmou poselství o **Království**, se stanou „syny Království“ (Mt 13:38) = královskou rodinou, která se připravuje na vládu v nadcházejícím Království.¹² Dábel rozsévá své představy a plodí „falešnou pšenicí“ nebo „plevel“ (plevel, který se velmi podobá pravé pšenici). Křesťanský učedník je ten, kdo byl poučen o **Království** (Mt 13:52).

Ježíš zjevně věřil, že k tomu, aby mohl začít proces spásy, musí v srdci člověka zakořenit určité informace. Touto informací je „poznání poselství o Božím království“: „Vám je dáno pochopit zjevená tajemství **Božího království**, ale těm ostatním to není dáno“ - těm, kteří se rozhodli nevěřit (Mt 13:11).

Petr, který byl vybrán jako „skalní“ apoštol, popisuje stejný proces: Křesťané jsou „znovuzrozeni ne z pomíjivého **semene** [*spora*], ale z nepomíjivého semene - z **poselství** živého Boha, které zůstává navěky... To je **slovo**, které vám bylo zvěstováno **jako evangelium**“, tj. evangelium o **Království** (1 Pt 1:23-25; viz Lk 4:43; Mt 24:14; Sk 19:8; 28:23, 31).

Zárodek nesmrtnosti se na věřícího přenáší pouze tímto jediným způsobem, neporušitelným semenem slova Království. Satan to ví a snaží se toto semeno odstranit nebo zkazit, aby se nerozvinulo v nesmrtnost (vzkříšením).

Neexistuje žádné jiné poselství než evangelium o Království, které hlásal Ježíš a apoštolové a které může předat sémě nesmrtnosti. Poté, co bylo zaseto, musí být kultivováno, aby mohlo přinést ovoce. Raná církev hlásala Království, ujistila se, že bylo uchopeno, a pak obrácené pokřtila: „Když uvěřili Filipovi, který hlásal evangelium o Božím království a Ježíšově jménu [vše, co Ježíš znamená], dávali se křtít muži i ženy“ (Sk 8:12).

Biblické učení má určitou „formu“ nebo tvar (mesiášský apokalyptický tvar). Bohužel existuje i jiná, řecká filozofická „forma“, skrze kterou bylo Ježíšovo učení ve 2. století protlačeno. Není divu, že víra vyšla s jiným tvarem! Lidé jsou šokováni, když jim předložíte víru v biblickém tvaru.

Platonizované křesťanství denominací (od 2. století) prosazuje současné „království“ a osud, který souvisí s odchodem duše bez těla do nebe po smrti. Ježíš tyto věci nikdy neučil a odmítl by je jako nebezpečné padělků. Denominační systém, který se nedokáže vzdát svého pěstovaného gnostického platonismu, pouze překrucuje biblický model tak, aby odpovídal jeho nemesiánskému chápání. Může tak mít „pohodlí“ Bible a zároveň zachovávat tradiční status quo. To je ten „zmatek, ve kterém jsme se ocitli“!

Každý, kdo slyší Ježíšovo učení/evangelium o **Království**, je kandidátem nesmrtnosti nebo zkázy v závislosti na tom, zda si vezme k srdci poselství o Království (samozřejmě včetně Ježíšova kříže a jeho vzkříšení a opětovného příchodu).

Poselství o semeni (Lukáš 8:11) obsahuje duchovní informace, jejichž cílem je podnítit nový život (znovuzrození). Bůh skrze toto slovo/semeno způsobuje znovuzrození a spouští v nás živou naději (1 Pt 1:3-4), totiž naději na **dědictví Království** a nesmrtnost v něm.

Není tedy divu, že Pavel mluví o „slovech, která dávají zdraví, totiž o slovech Pána Mesiáše Ježíše“ (1 Tim 6:3). Tato slova vedou k dobrému zdraví navždy - k nesmrtnosti skrze vzkříšení.

Někteří říkají, že Boží království není součástí evangelia, ale pouze předmětem zájmu studentů prorocství. Tato teorie přehlíží dvě základní skutečnosti:

1. Ježíš nazývá evangelium **evangelium o Království** (Mt 13:19; Lk 4:43 atd.). Filip a Pavel hlásali Království jako evangelium (Sk 8:12; 19:8; 20:25; 28:23, 31). Evangelium o Království je totéž co „slovo o Království“ a tyto výrazy jsou významově totožné se slovy „slovo Boha/Pána“ a „Boží evangelium“. V NZ se objevují také ve zkrácené podobě „slovo“ a „evangelium“. Dalším synonymem je „Kristovo evange-

¹² Srv. Erich Sauer: „Církev je vládnoucí aristokracie, oficiální administrativní personál přicházejícího Božího králov-

ství“ (*From Eternity to Eternity*, 1993, s. 93).

lium“ nebo „evangelium spásy“. Stejně poselství o Království se objevuje také jako „slovo pravdy“ nebo „pravda“. Všechny tyto termíny se odvozují od „mateřského textu“, který dal Ježíš: (Mt 13:19): „Evangelium (slovo) o **Božím/nebeském království**“. V Janově líčení Ježíšovy služby je totéž evangelium nazýváno „slovem“ nebo „slovy“ Ježíše. Mnozí čtenáři Bible nikdy nepochopili význam evangelia, jak vzniklo u historického Ježíše (viz Heb 2:3).

2. Existuje jen jedno evangelium, a to **evangelium o Království**, které jako první hlásal Ježíš, když byl zde na zemi. Po Ježíšově vzkříšení a nanebevstoupení má být stejné evangelium - „**toto** [známé] evangelium o Království“ (Mt 24:14) - hlásáno až do konce věku, kdy se Ježíš vrátí, aby na zemi zahájil Boží království (Mt 28:19-20). Království je křesťanskou nadějí i předmětem evangelia. Přijetí poselství evangelia a naděje se týká všeho, co děláme nyní. I láska a víra **vycházejí z naděje** (Kol 1,4- 5).

Populární evangelizace žádá lidi, aby „přijali Ježíše“. Ježíš nás žádá, abychom „přijali poselství o Království“. V tom je zásadní rozdíl. Ježíš je přijímán skrze své poselství o Království (Jan 17:8, 14, 20). Jedná se o Boží tvůrčí nástroj určený k předání zárodku nesmrtelnosti věřícímu. Dnes je nesmírně vzácné slyšet i jen zmínku o biblickém výrazu „evangelium o Království“, což je základ všeho, co Ježíš a apoštolové učili.

Ježíš, Jan, Petr a Pavel se shodují v tom, že stát se křesťanem znamená odpovědět s vírou na „semeno“, kterým je **evangelium o Království** (Mt 13:19). Jan o věřících říká, že „Boží semeno v něm zůstává a nemůže dál hřešit“ (1 Jn 3:9). Ve stejném verši Jan říká, že to jsou ti, kteří se znovu narodili (narodili z Boha).

Proč se dnes tolik mluví o „znovuzrození“ a *téměř nic o tom, jak k tomuto procesu dochází?*

Podle Ježíše a apoštolů je to inteligentní přijetí „semene“, poselství o Království (Mt 13:19; Lk 8:12), které způsobí křesťanské znovuzrození. Mezi vágním „přijetím Krista“ a „pochopením a přijetím slova evangelia o Království“ je obrovský rozdíl. V Ježíšově jazyce stát se křesťanem znamená „slyšet a pochopit poselství o Království“. To byl celý smysl jeho nejzásadnějšího podobenství – podobenství o rozsévači.

V Markově evangeliu 1:14-15 se dozvídáme, že Ježíš zahájil svou spásnou službu příkazem. Řekl: „Čiňte

pokání a věřte Božím evangeliu o Království.“ Pokání znamená vzdát se vlastních představ a nesprávného chování a uvést své myšlení a život do souladu s evangeliem o Království. Opuštění přichází od Boha, když činíme pokání a věříme – za podmínek stanovených Ježíšem, akreditovaným Božím zástupcem.

V Markovi 4:12 se dozvídáme, že pokání a odpuštění k nám přichází, když otevřeme oči, abychom pochopili Ježíšovo evangelium a uvěřili mu. Problém je v tom, že lidé „zavřeli oči“, takže nemohou činit pokání a dosáhnout odpuštění. Zamyslete se nad těmito Ježíšovými slovy v Markovi 4,12. Pokání je víc než jen vzdát se toho, co považujeme za špatný životní styl. Pokání, jak ho učil Ježíš, znamená přestat se bránit spásnému evangeliu o Království, jak ho hlásal Ježíš. Veškeré pokání a odpuštění je podmíněno přijetím evangelia, jak je hlásal Ježíš. A toto evangelium má specifický obsah. Týká se Božího království a Jeho touhy dát vám v něm místo jako služebníku-vládcí.

Boží království je tématem celé Bible, a proto je zcela logické, že evangelium o Království je nástrojem, kterým nás Bůh skrze Ježíše uvádí do souladu s Božím programem a myšlením. Pochopením a přijetím evangelia o Království říkáme Bohu a jeho plánu „ano“ a stáváme se jeho zprostředkovateli, a tak pomáháme žehnat ostatním vzácným poznáním, jak být spaseni v budoucím Království.

Bůh nám všem otevřel svou mysl, pokud jsme ochotni věřit. Velký plán je zjeven v Jeremiášovi 27:5: „Stvořil jsem zemi a všechny lidi i zvířata na ní. Učinil jsem to svou velkou mocí a svou silnou paží. **Mám v úmyslu dát zemi každému, koho si vyberu** [nebo 'každému, kdo se mi líbí'].“ Pěkný dar!

Izajáš 9:6

Vychutnejte si tuto „sluneční“ vizi světa, jaký bude, až přijde vládnout Mesiáš, kníže pokoje. Biblický příběh vám nabízí nešťastnější ze všech konců:

Rozšíříš národ, dáš mu velkou radost.
Budou se radovat v tvé přítomnosti,
jako se radují ženci,
Jako se radují válečníci, když si rozdělují kořist.
Neboť ty rozbiješ jejich tísnivé jho a hůl,
která je bije do ramen,
obušek, jímž je utiskovatel mlátí,
jako v den porážky Midjánu.

Vskutku každá bota, která pochoduje a otřásá zemí,
a každý oděv vláčený krví
bude použit jako palivo do ohně.
Neboť se nám narodí dítě, Syn nám bude dán.
A vláda spočine na jeho bedrech.
Bude nazván podivuhodným rádcem,
mocným bohem, otcem příštího věku,
knížetem pokoje.
Rozšíření jeho panství a míru nebude konce.
na Davidově trůnu a nad Davidovým královstvím,
aby to království upevnil a posílil spravedlností a
právem.
od té chvíle až navěky.
Toho dosáhne horlivost Pána vojsk.“

- Izajáš 9:3-7

„Jednotlivé tituly vyjadřují samostatné funkce, které
patřily ke královskému úřadu. **Podivuhodný rádc**
zdůrazňuje královy schopnosti jako politického prů-
vodce a vůdce; **Mocný Bůh** je lépe přeložit jako 'bož-
ský bojovník' a potvrzuje nadpřirozené schopnosti a
sílu **danou králi** pro vedení boje“ (*New Century Bible
Commentary*, 1980, s. 108).

Podivuhodný rádc

[„Rádc“ se] používá jako královský titul i jinde (srov.
Mich 4:9). Zde pravděpodobně odkazuje na královu
schopnost vymýšlet vojenskou strategii... Naznačuje
to božství mesiášského vládce? NZ jistě učí, že je Bůh
[NE!], ale musel to mít Izajáš nutně na mysli více než
700 let před jeho narozením? Vzhledem k tomu, že Iz
11:2 zdůrazňuje, že tento král obdrží ducha Pána, který
mu umožní radit, je možné tvrdit, že králova rada je
'mimořádná', protože nachází svůj zdroj v božském
duchu“ (poznámka NET Bible).

Mocný bůh (nikoli „Všemohoucí Bůh“, což nikdy není titul pro Ježíše):

To znamená „mocný hrdina nebo božský hrdina, který
zrcadlí božský majestát“ (*Brown, Driver, Briggs Heb-
rew Lexicon*).

„Predikát božství nelze chápat v absolutním metafyz-
ickém smyslu; **znamená, že skrze něj působí bož-
ská energie** a projevuje se v jeho vládě“ (*Cambridge
Bible for Schools and Colleges*).

„Řada [badatelů] tvrdí, že titul [mocný bůh] zobra-
zuje krále jako Božího zástupce na bojišti, kterého

Bůh nadpřirozeným způsobem zmocňuje (viz J. H.
Hayes a S. A. Irvine, *Isaiah*, 181-82). Tvrdí, že tento
mysl se v původním kontextu prorocství zdá pravdě-
podobnější. Naznačují, že po přečtení NZ bychom si
tento titul mohli zpětně vyložit jako označení božství
přicházejícího krále, ale je **nepravděpodobné, že by
Izajáš nebo jeho posluchači chápali titul takto od-
vážně**. Žalm 45:6 oslovuje davidovského krále jako
„Boha“, protože vládl a bojoval jako Boží zástupce na
zemi. Podle zastánců tohoto názoru ... když se královi
nepřátelé postaví na bitevním poli, **bojují jakoby
proti samotnému Bohu**“ (poznámka NET Bible).

Věčný otec (otec příštího věku):

„Otec věčnosti popisuje krále nikoliv jako 'majitele
atributu věčnosti', ale jako toho, kdo neustále jedná
jako otec svého lidu“ (*Cambridge Bible for Schools
and Colleges*).

„Tento titul **nelze chápat v anachronickém trojič-
ním smyslu**. Bylo by to teologicky problematické,
neboť 'Syn' je mesiášský král a svou osobou se liší od
Boha 'Otce'. Ve svém původním kontextu titul spíše
zobrazuje krále jako ochránce svého lidu. Podobné
použití výrazu „otec“ viz Iz 22:21 a Job 29:16... Po-
užití výrazu „věčný“ by mohlo naznačovat božství
krále (jako toho, kdo má naprostou kontrolu nad věč-
ností), ale Izajáš a jeho posluchači mohli tento výraz
chápat jako královskou hyperbolu zdůrazňující králo-
vu dlouhou vládu nebo trvalou dynastií (příklady ta-
kového hyperbolického jazyka použitého o davido-
vském králi viz 1 Kr 1:31; Ž 21:4-6; 61:6-7; 72:5, 17).
Nový zákon naznačuje, že hyperbolický jazyk se do-
slova uskuteční v konečném naplnění prorocství, ne-
boť Ježíš bude vládnout věčně“ (*NET Bible*).

Kníže pokoje:

„Tento titul představuje krále jako toho, kdo vytváří
bezpečné socioekonomické prostředí pro svůj lid.
Stěží ho vykresluje jako pokorného jedince, neboť
nastoluje mír prostřednictvím vojenské síly (jak vyp-
lývá z předchozího kontextu a prvních dvou králov-
ských titulů). Jeho lid zažívá bezpečí a prosperitu,
protože jeho nepřemožitelný král ničí jeho nepřátele.
Paralely k těmto tématům naleznete v žalmech 72 a
144“ (*NET Bible*).

Komentáře

- „S velkým povděkem vám oznamuji, že již několik měsíců dostávám zdarma váš časopis zaměřený na Království. Velmi Vám děkuji za Vaši neutuchající snahu a podporu při poskytování tohoto druhu čtení. Je to pro mě obrovská pomoc při studiu Bible a duchovním růstu.“ – *Filipíny*

- „Fascinuje mě a oceňuji velmi prosté a jednoduché vysvětlení toho, kdo je Bůh a že Ježíš je jeho Syn, a ne Bůh sám. Děkuji vám za vaši usilovnou práci a odhodlání sdílet tyto pravdy se všemi, kdo mají uši k naslouchání!“ - *New York*

- „Byl jsem vychován jako římský katolík, ale už asi 30 let odmítám řadu jejich učení a v důsledku toho jsem opustil římskokatolickou církev. Po vyslechnutí vašich názorů včetně různých debat a diskusí na Youtube souhlasím s mnohým z toho, co učíte. Nevěřím, že mé pokřtění v dětství bylo biblickým křtem, a proto se chci nechat pokřtít.“ – *Austrálie*

- „Každou neděli poslouchám vaše pronikavé přednášky o studiu Bible a stále na mě hluboce působí váš energický hlas a hluboké porozumění biblické pravdě. Překlady vašich děl do mého rodného jazyka jsem se ujal nikoliv kvůli komerčnímu zisku, ale proto, abych je zpřístupnil korejským čtenářům, kteří mohou mít omezené znalosti angličtiny.“ – *Korea*

„Zde máte druhou stranu obrazu židovského světového náboženství, druhou stranu ideového boje mezi židovským náboženstvím a řeckou civilizací, a tou je očekávání Božího království a víra v jeho brzký příchod. Království Boží - to je ústřední myšlenka. Je to Nový věk, nový stav věcí, který nastane, až skončí velká agonie vítězným zásahem Boha ve prospěch jeho svatých, až přijde nebo pošle svého zástupce, aby přišel a napravit svět.“

F. Crawford Burkitt, *Jewish and Christian Apocalypses*, 1914, s. 7